

ฮีโร่ของฉัน

นส.ธิดาพร อรุณพันธ์

หน่วยตรวจผู้ป่วยนอกสูติกรรม งานการพยาบาลสูติศาสตร์ - นรีเวชวิทยา
ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลรามาธิบดี

ฮีโร่ในชีวิตของฉันมีไม่กี่คนแต่คนที่สำคัญและเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตของฉันก็คือพ่อ ตั้งแต่ฉันยังเด็กจำได้ว่าภาพที่เห็นเป็นประจำคือ พ่อผู้ที่เป็นหัวหน้าครอบครัว ตั้งใจทำหน้าที่ของท่านอย่างดีเยี่ยม ตั้งใจค้าขาย (ขายกล้วยเดี่ยว) ขายตั้งแต่้วยรุ่นจนมีครอบครัวก็ยังคงอาชีพค้าขายกล้วยเดี่ยวมาตลอดและสิ่งที่ข้าพเจ้าพบเห็นอีกหนึ่งหน้าที่ของท่านคือ ท่านให้ความสำคัญกับการศึกษา ท่านได้ศึกษาเรียนต่อ ซึ่งเดิมท่านเรียนจบแค่ป.4 แล้วออกมาทำงานส่งให้น้องๆของท่านได้เรียนเพราะครอบครัวของพ่อคอยข้างยากจน พ่อท่านมีครอบครัวท่านก็อยากเรียนต่อให้ได้สูงสุดเท่าที่จะเรียนได้ไหว โดยท่านเริ่มจากเรียน กศน. จบม.6 แล้วไปสมัครเรียนมหาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ช่วงเวลาเสาร์-อาทิตย์ เนื่องจากในวันธรรมดาต้องขายกล้วยเดี่ยว สิ่งที่คุณเห็นมาตลอดคือความตั้งใจ พากเพียร ในการเรียนมาก ๆ ซึ่งถ้าเทียบกับวัยของพ่อ 40 กว่าๆ มันยากมากที่จะสามารถทำอะไรไปพร้อมๆกันได้ เย็นขายของเสร็จตอนกลางคืนก็ต้องมาอ่านหนังสือ ทำเป็นประจำในทุกๆวันทุกคืน ลูกๆจะไม่สามารถดูทีวีได้เพราะอยู่ห้องเช่าเล็กๆต้องให้ท่านได้อ่านหนังสือบรรยายกาศจะต้องเงียบสงบ ต้องให้ท่านมีสมาธิอ่านหนังสือ ในที่สุดท่านเรียนจบปริญญาตรีมาได้สำเร็จ 1 ใบ จากนั้นท่านยังไม่หยุดที่จะเรียนต่อ ไปเรียนต่อม.ราม จนจบปริญญาตรีอีก 1 ใบในวัย 50 กว่าความสำเร็จในทุกครั้งที่ผ่านมาเป็นแบบอย่างที่น่าภาคภูมิใจ ท่านทำให้ฉันเห็นและเอาเป็นเยี่ยงอย่าง พ่อฉันโตขึ้นมาได้มีโอกาสมาทำงานเป็นผู้ช่วยพยาบาลที่โรงพยาบาล-รามารับดี ได้พบเจอผู้คน คนไข้ ผู้มาใช้บริการ เจอทั้งเรื่องดีและเรื่องกตัญญูมากมาย บางทีงานก็ยุ่งมาก วันทั้งวันจนบางทีหิว เหนื่อย ขึ้นเวรเช้า บ่าย ลงดึก กลับบ้านก็ต้องไปช่วยงานที่บ้านต่อ เหนื่อย ง่วงมากแต่ก็ต้องทำ ต้องช่วยเพราะพ่อแม่ท่านก็เหนื่อยเหมือนกัน แต่พอมานั่งคิดอีกทีเราทำงานสบายมากถ้าเทียบกับงานที่พ่อแม่ทำ เวลาเจอแรงกดดันจากคนไข้ เพื่อนร่วมงานฉันก็ยังรับมือและต่อสู้กับปัญหาอุปสรรคได้ งานจะเหนื่อยจะยุ่งแค่ไหนก็จะนึกถึงคำพูดของพ่อกับแม่ที่ท่านบอกเสมอว่า “ทำงานเหนื่อยอยู่ในห้องแอร์ก็สบายแค่นั้นแล้ว อย่ามาตากแดดตากฝนทนร้อนเหงื่อไหลแบบพ่อแม่เธอ” คำพูดของพ่อได้สกัดความคิดของฉัน ลักษณะอาชีพของเรากับอาชีพของพ่อแม่แตกต่างกันมากเพราะฉะนั้นเราไม่ควรบ่นเหนื่อย และไม่ควรร้อ คำพูดพ่อจึงเป็นเสมือนแรงผลักดันให้ฉันสู้และมีกำลังใจในการทำงานมากขึ้น

สุดท้ายนี้ความขยัน ตั้งใจ พากเพียรเรียนรู้ของพ่อที่เป็นแบบอย่างทำให้ฉันเห็นมาตั้งแต่เด็ก ทำให้ฉันมีกำลังใจในการทำงาน ในการดำรงชีวิตประจำวัน ให้ฉันสู้ในด้านการงานไม่ว่างานจะยุ่ง คนไข้จะเยอะจะเหนื่อยวินแค่ไหน ฉันก็พร้อมที่จะยอมรับสู้และตั้งใจทำหน้าที่ของฉันให้ได้ดีที่สุด เพราะฉันมีพ่อผู้ที่เป็นฮีโร่ของฉัน เป็นตัวอย่างให้ฉันนั่นเอง